

KONWENCJA
dotycząca odprawy czasowej,
sporządzona w Stambule dnia 26 czerwca 1990 r. *
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 26 czerwca 1990 r. została sporządzona w Stambule Konwencja dotycząca odprawy czasowej, wraz z następującymi dokumentami:

- 1) załącznikiem A dotyczących dokumentów odprawy czasowej (karnety ATA i karnety CPD),
- 2) załącznikiem B1 dotyczącym towarów przeznaczonych do wystawienia lub wykorzystania na wystawach, targach, kongresach lub podobnych imprezach,

w następującym brzmieniu:

KONWENCJA

dotycząca odprawy czasowej

PREAMBUŁA

Umawiające się strony niniejszej konwencji, sporządzonej pod auspicjami Rady Współpracy Celnej,

zauważając, że obecna sytuacja związana z faktem istnienia wielu międzynarodowych konwencji celnych dotyczących odprawy czasowej oraz ich rozproszenia jest niezadowolająca,

uważając, że w przyszłości sytuacja ta może się jeszcze pogorszyć w razie konieczności unormowania nowych kategorii odprawy czasowej w skali międzynarodowej,

biorąc pod uwagę życzenia wyrażone przez przedstawicieli handlu i innych zainteresowanych stron, aby dokonywanie formalności dotyczących odprawy czasowej zostało uproszczone,

uważając, że uproszczenie i harmonizacja procedur celnych, a w szczególności przyjęcie jednego dokumentu międzynarodowego łączącego wszystkie istniejące konwencje dotyczące odprawy czasowej, może ułatwić dostęp do międzynarodowych postanowień regulujących odprawę czasową i skutecznie przyczynić się do rozwoju handlu międzynarodowego i innych form wymiany międzynarodowej,

przekonane, że międzynarodowy dokument proponujący jednolite postanowienia dotyczące odprawy czasowej może przynieść zasadnicze korzyści w sferze wymiany międzynarodowej i zapewnić wysoki stopień uproszczenia i harmonizacji procedur celnych, co stanowi jeden z podstawowych celów Rady Współpracy Celnej,

zdecydowane wprowadzić ułatwienia w odprawie czasowej poprzez uproszczenie i harmonizację procedur w dążeniu do osiągnięcia celów natury gospodarczej, humanitarnej, kulturalnej, socjalnej lub turystycznej,

uważając, że przyjęcie znormalizowanych wzorów dokumentów odprawy czasowej, jako międzynarodowych dokumentów celnych posiadających międzynarodową gwarancję, przyczyni się do ułatwienia procedury odprawy czasowej w przypadkach, gdy wymagany jest dokument celny i gwarancja,

uzgodniły, co następuje:

Rozdział I

Postanowienia ogólne

Definicje

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszej konwencji określenie:

- (a) "odprawa czasowa" oznacza procedurę celną, w ramach której określone towary (włącznie ze środkami transportu) mogą być przywiezione na obszar celny z warunkowym zwolnieniem od należności przywozowych i podatków oraz bez zastosowania wobec nich zakazów lub ograniczeń przywozowych o charakterze gospodarczym; towary takie (włącznie ze środkami transportu) muszą być przywiezione w określonym celu i muszą być przeznaczone do powrotnego wywozu w określonym czasie bez poddawania ich jakimkolwiek zmianom, z wyjątkiem zwykłych ubytków spowodowanych ich użytkowaniem;
- (b) "należności przywozowe i podatki" oznacza cła i wszelkie inne płatności, podatki, opłaty lub inne należności, pobierane od przywozu towarów lub w związku z przywozem towarów z zagranicy (włącznie ze środkami transportu), z wyjątkiem opłat i należności, których wysokość jest ograniczona do przybliżonych kosztów świadczonych usług;
- (c) "zabezpieczenie" oznacza środki, które zapewniają wypełnienie zobowiązań wobec organów celnych i są przez te organy uznane. Zabezpieczenie określane jest jako "generalne", gdy gwarantuje wypełnienie zobowiązań wynikających z szeregu operacji;
- (d) "dokumenty odprawy czasowej" oznacza międzynarodowy dokument celny uznany za zgłoszenie celne, pozwalający na identyfikację towarów (włącznie ze środkami transportu) i zawierający ważną w skali międzynarodowej gwarancję pokrycia należności przywozowych i podatków;
- (e) "unia celna i gospodarcza" oznacza unię utworzoną przez i składającą się z Członków, o których mowa w artykule 24 ustęp 1 niniejszej konwencji, mającą prawo do przyjmowania własnego ustawodawstwa, które jest wiążące dla jej Członków w odniesieniu do zagadnień regulowanych niniejszą konwencją, oraz mającą prawo do podejmowania decyzji, zgodnie ze swoją wewnętrzną procedurą, odnośnie do podpisywania, ratyfikacji i przystępowania do niniejszej konwencji;
- (f) "osoba" oznacza zarówno osobę fizyczną, jak i prawną, chyba że z kontekstu wynika inaczej;
- (g) "Rada" oznacza organizację powołaną przez Konwencję o utworzeniu Rady Współpracy Celnej, sporządzoną w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 r.;
- (h) "ratyfikacja" oznacza ratyfikację, przyjęcie lub zatwierdzenie.

Rozdział II

Zakres stosowania konwencji

Artykuł 2

1. Każda Umawiająca się Strona zobowiązuje się do udzielania, zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji, odprawy czasowej towarom (włącznie ze środkami transportu) wymienionym w załącznikach do niniejszej konwencji.

2. Nie naruszając postanowień załącznika E, odprawa czasowa udzielana jest z całkowitym warunkowym zwolnieniem od należności przywozowych i podatków oraz bez stosowania zakazów lub ograniczeń przywozowych mających charakter gospodarczy.

Struktura załączników

Artykuł 3

Każdy z załączników do niniejszej konwencji składa się zasadniczo z:

(a) definicji podstawowych określeń celnych używanych w załączniku;

(b) specjalnych postanowień mających zastosowanie do towarów (włącznie ze środkami transportu), które są przedmiotem załącznika.

Rozdział III

Postanowienia szczegółowe

Dokument i zabezpieczenie

Artykuł 4

1. Każda Umawiająca się Strona ma prawo uzależnić odprawę czasową towarów (włącznie ze środkami transportu) od przedstawienia dokumentu celnego i dostarczenia zabezpieczenia, chyba że załącznik stanowi inaczej.

2. W przypadku gdy (zgodnie z ustępem 1) wymagane jest zabezpieczenie, osobom korzystającym regularnie z procedury odprawy czasowej może zostać udzielone pozwolenie na złożenie zabezpieczenia generalnego.

3. Wysokość zabezpieczenia nie będzie przekraczała sumy należności przywozowych i podatków, od których towary (włącznie ze środkami transportu) są zwolnione warunkowo, chyba że załącznik stanowi inaczej.

4. W przypadku towarów (włącznie ze środkami transportu), które podlegają zakazom lub ograniczeniom przywozowym zgodnie z ustawodawstwem krajowym, może być wymagane złożenie dodatkowego zabezpieczenia, zgodnie z warunkami ustanowionymi przez to ustawodawstwo.

Dokumenty odprawy czasowej

Artykuł 5

Nie naruszając czynności odprawy czasowej, o których mowa w załączniku E, każda Umawiająca się Strona uznaje w miejsce swych krajowych dokumentów celnych oraz jako właściwe zabezpieczenie sum, o których mowa w artykule 8 załącznika A, dokumenty odprawy czasowej ważne na jej terytorium oraz wydane i stosowane zgodnie z warunkami ustanowionymi w tym załączniku dla towarów (włącznie ze środkami transportu) przywożonych czasowo zgodnie z pozostałymi załącznikami do niniejszej konwencji, które

przyjęta.

Identyfikacja

Artykuł 6

Każda Umawiająca się Strona może dokonać czasowej odprawy towarów (włącznie ze środkami transportu), pod warunkiem że będzie możliwa ich identyfikacja przy zakończeniu odprawy czasowej.

Termin powrotnego wywozu

Artykuł 7

1. Towary (włącznie ze środkami transportu), którym udzielono odprawy czasowej, będą powrotnie wywiezione w ustalonym terminie, uznanym za wystarczający dla osiągnięcia celu odprawy czasowej. Termin taki jest ustanowiony oddzielnie w każdym załączniku.

2. Władze celne mogą udzielić terminu dłuższego niż określony w każdym z załączników bądź też przedłużyć termin pierwotny.

3. Jeżeli towary (włącznie ze środkami transportu), którym udzielono odprawy czasowej, nie mogą być powrotnie wywiezione na skutek zajęcia innego niż zajęcie na wniosek osób prywatnych, wymóg powrotnego wywozu zostaje zawieszony na czas trwania zajęcia.

Przekazanie uprawnień do korzystania z odprawy czasowej

Artykuł 8

Każda Umawiająca się Strona może, na wniosek, zezwolić na przekazanie uprawnień do skorzystania z procedury odprawy czasowej każdej innej osobie, pod warunkiem że osoba ta:

(a) spełnia warunki ustanowione w niniejszej konwencji i

(b) przejmuje zobowiązania osoby pierwotnie korzystającej z procedury odprawy czasowej.

Zakończenie odprawy czasowej

Artykuł 9

Odprawa czasowa jest zwykle zakończona powrotnym wywozem towarów (włącznie ze środkami transportu), którym udzielono odprawy czasowej.

Artykuł 10

Towary (włącznie ze środkami transportu) odprawione czasowo mogą zostać powrotnie wywiezione w jednej lub większej ilości przesyłek.

Artykuł 11

Towary (włącznie ze środkami transportu) odprawione czasowo mogą zostać powrotnie wywiezione przez inny urząd celny niż ten, przez który dokonano ich przywozu.

Inne możliwości zakończenia odprawy czasowej

Artykuł 12

Odprawa czasowa może zostać zakończona za zgodą właściwych organów przez umieszczenie towarów (łącznie ze środkami transportu) w wolnym porcie lub wolnym obszarze celnym, w składzie celnym lub pod procedurą tranzytu celnego, w celu późniejszego wywozu lub zadysponowania nimi w inny dozwolony sposób.

Artykuł 13

W przypadku gdy uzasadnione to jest okolicznościami i pozwala na to ustawodawstwo krajowe, odprawa czasowa może zostać zakończona odprawą ostateczną w przywozie, z zastrzeżeniem spełnienia warunków i dokonania formalności stosowanych w takich przypadkach.

Artykuł 14

1. Odprawa czasowa może zostać zakończona, gdy towary (włącznie ze środkami transportu) zostały poważnie uszkodzone na skutek wypadku lub działania siły wyższej i w zależności od decyzji władz celnych:

- podlegają należnościom przywozowym i podatkom należnym w momencie przedstawienia ich organom celnym w stanie uszkodzonym w celu zakończenia odprawy czasowej;

- są pozostawione, jako towary wolne od wszelkich kosztów, właściwym władzom działającym na obszarze odprawy czasowej; w takim przypadku osoba korzystająca z odprawy czasowej będzie zwolniona od obowiązku uiszczenia należności przywozowych i podatków; lub

- są zniszczone pod urzędowym nadzorem na koszt zainteresowanych stron, przy czym odzyskane części lub materiały, jeśli są odprawione ostatecznie w przywozie, podlegają należnościom przywozowym i podatkom należnym według stanu i na warunkach obowiązujących w chwili ich zgłoszenia organom celnym po wypadku lub działaniu siły wyższej.

2. Odprawa czasowa może również zostać zakończona, jeśli na wniosek zainteresowanej osoby towary (włącznie ze środkami transportu) otrzymają jedno z przeznaczeń, o których mowa w punktach (b) lub (c) ustępu 1, w zależności od decyzji władz celnych.

3. Odprawa czasowa może również zostać zakończona na wniosek zainteresowanej osoby, jeżeli udowodni ona władzom celnym, że towary (włącznie ze środkami transportu) uległy zniszczeniu lub zostały w całości stracone na skutek wypadku lub działania siły wyższej. W takim przypadku osoba korzystająca z odprawy czasowej będzie zwolniona z obowiązku uiszczenia należności przywozowych i podatków.

Rozdział IV

Postanowienia różne

Ograniczenie formalności**Artykuł 15**

Każda Umawiająca się Strona ograniczy do minimum formalności celne wymagane w związku z ułatwieniami przewidzianymi w niniejszej konwencji. Wszelkie przepisy dotyczące takich formalności zostaną opublikowane w jak najkrótszym terminie.

Uprzednie pozwolenie**Artykuł 16**

1. Jeżeli odprawa czasowa wymaga uprzedniego pozwolenia, zostanie ono udzielone przez właściwy urząd celny w możliwie najkrótszym terminie.

2. Jeżeli, w wyjątkowych sytuacjach, wymagane jest pozwolenie inne niż wydawane przez organy celne, zostanie ono udzielone w możliwie najkrótszym terminie.

Ułatwienia minimalne

Artykuł 17

Postanowienia niniejszej konwencji określają minimum ułatwień, jakie mają być przyznane, i nie stoją na przeszkodzie stosowaniu większych ułatwień, jakie Umawiające się Strony udzielają lub mogą udzielić w przyszłości przez jednostronne postanowienia bądź na mocy umów dwustronnych lub wielostronnych.

Unie celne lub gospodarcze

Artykuł 18

1. Dla celów niniejszej konwencji terytoria Umawiających się Stron, które tworzą unię celną lub gospodarczą, mogą być uważane za jedno terytorium.
2. Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie wyklucza prawa Umawiających się Stron, które tworzą unię celną lub gospodarczą, do wprowadzania specjalnych postanowień stosowanych przy czynnościach odprawy czasowej na terytorium takiej unii, pod warunkiem że postanowienia te nie ograniczą ułatwień zapewnionych przez niniejszą konwencję.

Zakazy i ograniczenia

Artykuł 19

Postanowienia niniejszej konwencji nie wykluczają stosowania zakazów i ograniczeń nakładanych zgodnie z prawem i przepisami krajowymi, których podstawą są względy nieekonomiczne, takie jak przestrzeganie zasad moralności publicznej lub porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, higieny lub zdrowia publicznego albo przepisów weterynaryjnych lub fitosanitarnych, czy też względy dotyczące ochrony gatunków dzikiej flory i fauny zagrożonych wyginięciem, lub ochrony praw autorskich i własności przemysłowej.

Wykroczenia

Artykuł 20

1. Sprawca każdego naruszenia postanowień niniejszej konwencji podlega karom przewidzianym przez ustawodawstwo Umawiającej się Strony, na której terytorium popełnione zostało wykroczenie.
2. Gdy nie można określić, na jakim terytorium nastąpiło nadużycie, uważa się, że zostało ono popełnione na terytorium Umawiającej się Strony, na którym je ujawniono.

Wymiana informacji

Artykuł 21

Umawiające się Strony będą przekazywały sobie wzajemnie, na wniosek i w stopniu dopuszczonym przez ich ustawodawstwo krajowe, niezbędne informacje do wykonywania postanowień niniejszej konwencji.

Rozdział V Postanowienia końcowe

Komitet Administracyjny

Artykuł 22

1. Ustanawia się Komitet Administracyjny rozpatrujący wprowadzenie w życie niniejszej konwencji, środki mające na celu zapewnienie jednolitej interpretacji i jednolitego stosowania konwencji oraz wszelkie zaproponowane do niej poprawki. Komitet będzie podejmował decyzje dotyczące włączenia nowych załączników do niniejszej konwencji.
2. Członkami Komitetu Administracyjnego będą Umawiające się Strony. Komitet może podjąć decyzję pozwalającą właściwym administracjom każdego Członka, państwa lub obszaru celnego, o których mowa w artykule 24 niniejszej konwencji i które nie są Umawiającymi się Stronami, lub przedstawicielom organizacji międzynarodowych uczestniczyć w sesjach Komitetu w charakterze obserwatorów przy omawianiu spraw, które ich interesują.

3. Rada zapewni Komitetowi obsługę Sekretariatu.
4. Na każdej ze swoich sesji Komitet dokona wyboru przewodniczącego i wiceprzewodniczącego.
5. Właściwe administracje Umawiających się Stron przekażą Radzie propozycje poprawek do niniejszej konwencji, wraz z uzasadnieniem, jak również wszelkie wnioski o włączenie punktów do porządku dziennego sesji Komitetu. Rada przekaże je do wiadomości właściwym władzom Umawiających się Stron oraz Członków, państw lub obszarów celnych, o których mowa w artykule 24 niniejszej konwencji i które nie są Umawiającymi się Stronami.
6. Rada zwołuje Komitet w terminie przez niego wyznaczonym, jak również na wniosek właściwych administracji przynajmniej dwóch Umawiających się Stron. Rozsyła właściwym administracjom Umawiających się Stron oraz Członków, państw lub obszarów celnych, o których mowa w artykule 24 niniejszej konwencji i które nie są Umawiającymi się Stronami, projekt porządku dziennego przynajmniej sześć tygodni przez sesją Komitetu.
7. Zgodnie z decyzją Komitetu powziętą na mocy postanowień ustępu 2 niniejszego artykułu Rada zaprasza właściwe administracje Członków, państw lub obszarów celnych, o których mowa w artykule 24 niniejszej konwencji i które nie są Umawiającymi się Stronami, oraz zainteresowane organizacje międzynarodowe do wzięcia udziału w sesjach Komitetu w charakterze obserwatorów.
8. Propozycje poddawane są głosowaniu. Każda Umawiająca się Strona reprezentowana na posiedzeniu dysponuje jednym głosem. Propozycje inne niż te, które dotyczą poprawek do niniejszej konwencji, przyjmowane są przez Komitet większością głosów oddanych przez obecnych i głosujących Członków. Propozycje poprawek do niniejszej konwencji przyjmowane są większością dwóch trzecich głosów oddanych przez obecnych i głosujących Członków.
9. W przypadku stosowania artykułu 24 ustęp 7 niniejszej konwencji unie celne lub gospodarcze, będące Stronami konwencji, dysponują w przypadku głosowania jedynie liczbą głosów równą sumie głosów przyznanych ich Członkom, którzy są Umawiającymi się Stronami niniejszej konwencji.
10. Przed zamknięciem sesji Komitet przyjmuje sprawozdanie.
11. W razie braku odpowiednich postanowień w niniejszym artykule stosuje się Przepisy proceduralne Rady, chyba że Komitet zadecyduje inaczej.

Rozstrzygnięcie sporów

Artykuł 23

1. Wszelkie spory między dwiema lub większą liczbą Umawiających się Stron dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji będą rozstrzygane, w miarę możliwości, w drodze bezpośrednich negocjacji między tymi Stronami.
2. Każdy spór nie rozstrzygnięty w drodze negocjacji będzie przedkładany przez Umawiające się Strony pozostające w sporze Komitetowi Administracyjnemu, który rozpatrzy go i wyda zalecenia w celu jego rozstrzygnięcia.
3. Umawiające się Strony pozostające w sporze mogą z góry wyrazić zgodę na przyjęcie zaleceń Komitetu Administracyjnego jako wiążących.

Podpisanie, ratyfikacja i przystąpienie

Artykuł 24

1. Każdy Członek Rady i każdy Członek Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jej wyspecjalizowanych organizacji może stać się Umawiającą się Stroną niniejszej konwencji przez:
 - (a) podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji;
 - (b) złożenie dokumentu ratyfikacyjnego po uprzednim podpisaniu konwencji z zastrzeżeniem ratyfikacji; lub
 - (c) przystąpienie do konwencji.

2. Niniejsza konwencja będzie otwarta do podpisania dla Członków, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, na sesji Rady, podczas której będzie ona przyjęta, lub też w terminie późniejszym w siedzibie Rady w Brukseli do dnia 30 czerwca 1991 r. Po tej dacie będzie ona otwarta do przystąpienia dla takich Członków.

3. Nie będąc Członkiem organizacji, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, każde państwo lub rząd każdego odrębnego obszaru celnego zaproponowanego przez Umawiającą się Stronę oficjalnie odpowiedzialną za jego stosunki dyplomatyczne, ale autonomicznego w prowadzeniu swoich stosunków handlowych, do którego zaproszenie takiej treści zostało skierowane przez depozytariusza na wniosek Komitetu Administracyjnego, może stać się Umawiającą się Stroną niniejszej konwencji przystępując do niej po jej wejściu w życie.

4. Każdy Członek, państwo lub obszar celny wymieniony w ustępach 1 lub 3 niniejszego artykułu, w chwili podpisania bez zastrzeżenia ratyfikacji, w chwili ratyfikacji niniejszej konwencji lub przystąpienia do niej określa załączniki, które przyjmuje, z tym że przyjęcie załącznika A i przynajmniej jednego z pozostałych załączników jest nieodzowne. Może on w terminie późniejszym notyfikować depozytariuszowi przyjęcie jednego lub większej ilości pozostałych załączników.

5. Umawiające się Strony, przyjmując każdy nowy załącznik, który Komitet Administracyjny zdecyduje włączyć do niniejszej konwencji, notyfikują ten fakt depozytariuszowi zgodnie z postanowieniami ustępu 4 niniejszego artykułu.

6. Umawiające się Strony notyfikują depozytariuszowi warunki stosowania lub informacje wymagane na mocy artykułu 8 i artykułu 24 ustęp 7 niniejszej konwencji, artykułu 2 ustęp 2 i 3 załącznika A oraz artykułu 4 załącznika E. Notyfikują one również wszelkie zmiany w stosowaniu tych postanowień.

7. Zgodnie z postanowieniami ustępów 1, 2 i 4 niniejszego artykułu każda unia celna lub gospodarcza może zostać Umawiającą się Stroną niniejszej konwencji. Taka unia celna lub gospodarcza informuje depozytariusza o swoich kompetencjach odnośnie do spraw regulowanych przez niniejszą konwencję. W odniesieniu do spraw będących w zakresie jej kompetencji unia celna lub gospodarcza będąca Umawiającą się Stroną niniejszej konwencji realizuje w swoim własnym imieniu prawa i wypełnia zobowiązania, jakie niniejsza konwencja nakłada na jej Członków będących Umawiającymi się Stronami. W takim przypadku Członkowie ci nie są upoważnieni do indywidualnego korzystania z tych praw, włącznie z prawem do głosowania.

Depozytariusz

Artykuł 25

1. Niniejsza konwencja, wszystkie podpisy z zastrzeżeniem lub bez zastrzeżenia ratyfikacji oraz wszystkie dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia składane są Sekretarzowi Generalnemu Rady.

2. Depozytariusz:

(a) otrzymuje i przechowuje oryginalne teksty niniejszej konwencji;

(b) sporządza uwierzytelnione kopie oryginalnych tekstów niniejszej konwencji i przekazuje je Członkom oraz uniom celnym lub gospodarczym, o których mowa w artykule 24 ustęp 1 i 7 niniejszej konwencji;

(c) przyjmuje każdy podpis z zastrzeżeniem lub bez zastrzeżenia ratyfikacji, ratyfikację lub przystąpienie do niniejszej konwencji oraz przyjmuje i przechowuje wszystkie dokumenty, notyfikacje i komunikaty dotyczące niniejszej konwencji;

(d) sprawdza, czy podpis lub każdy dokument, notyfikacja lub komunikat, dotyczące niniejszej konwencji, sporządzone są w należytej i właściwej formie oraz, jeśli zaistnieje taka potrzeba, zwraca na to uwagę danej Umawiającej się Stronie;

(e) powiadamia drogą notyfikacji Umawiające się Strony niniejszej konwencji, innych sygnatariuszy, Członków Rady nie będących Umawiającymi się Stronami niniejszej konwencji oraz Sekretarza Generalnego

Organizacji Narodów Zjednoczonych o:

- podpisach, ratyfikacjach, przystąpieniach i przyjęciu załączników, stosownie do artykułu 24 niniejszej konwencji;
- nowych załączników, które Komitet Administracyjny postanawia włączyć do konwencji;
- dacie wejścia w życie niniejszej konwencji oraz każdego z jej załączników, zgodnie z artykułem 26 niniejszej konwencji;
- otrzymanych notyfikacjach, zgodnie z artykułami 24, 29, 30 i 32 niniejszej konwencji;
- wypowiedzeniach, zgodnie z artykułem 31 niniejszej konwencji;
- wszelkich poprawkach uznanych za przyjęte zgodnie z artykułem 32 niniejszej konwencji oraz o dacie wejścia ich w życie.

3. W razie zaistnienia rozbieżności między Umawiającą się Stroną a depozytariuszem co do wykonywania jego funkcji, depozytariusz lub Umawiająca się Strona zwraca na ten fakt uwagę pozostałych Umawiających się Stron i sygnatariuszy lub, o ile zaistnieje taka potrzeba, Rady.

Wejście w życie

Artykuł 26

1. Niniejsza konwencja wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od czasu, gdy pięciu Członków albo unii celnych lub gospodarczych, o których mowa w artykule 24 ustępy 1 i 7 niniejszej konwencji, podpisało ją bez zastrzeżenia ratyfikacji lub złożyło dokumenty ratyfikacyjne lub przystąpienia.
2. Dla każdej Umawiającej się Strony podpisującej bez zastrzeżenia ratyfikacji, ratyfikującej lub przystępującej do niniejszej konwencji po tym, gdy pięciu Członków albo unii celnych lub gospodarczych podpisało konwencję bez zastrzeżenia ratyfikacji lub złożyło dokumenty ratyfikacyjne bądź przystąpienia, niniejsza konwencja wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od czasu, gdy wymieniona Umawiająca się Strona podpisała ją bez zastrzeżenia ratyfikacji lub złożyła dokument ratyfikacyjny lub przystąpienia.
3. Każdy załącznik do niniejszej konwencji wejdzie w życie po trzech miesiącach od czasu, gdy pięciu Członków albo unii celnych lub gospodarczych przyjęło ten załącznik.
4. Dla każdej Umawiającej się Strony, która przyjmuje załącznik po tym, gdy pięciu Członków albo unii celnych lub gospodarczych przyjęło go, załącznik ten wejdzie w życie po upływie trzech miesięcy od czasu, gdy wymieniona Umawiająca się Strona notyfikowała jego przyjęcie. Jednakże żaden załącznik nie wejdzie w życie dla Umawiającej się Strony przed wejściem w życie niniejszej konwencji dla tej Umawiającej się Strony.

Postanowienie uchylające

Artykuł 27

Wraz z wejściem w życie załącznika do niniejszej konwencji, zawierającego postanowienia uchylające, załącznik ten uchyla i zastępuje konwencje lub postanowienia konwencji będących przedmiotem postanowień uchylających w stosunkach między Umawiającymi się Stronami, które przyjęły ten załącznik i są Umawiającymi się Stronami takich konwencji.

Konwencja i załączniki

Artykuł 28

1. W rozumieniu niniejszej konwencji wszystkie załączniki, którymi Umawiająca się Strona jest związana,

uważane są za będące integralną częścią niniejszej konwencji, a w stosunku do tej Umawiającej się Strony, każde powołanie się na niniejszą konwencję jest uważane za obejmujące powołanie się na takie załączniki.

2. Dla celów głosowania w Komitecie Administracyjnym każdy załącznik traktowany jest jako odrębna konwencja.

Zastrzeżenia

Artykuł 29

1. Uważa się, że każda Umawiająca się Strona, która przyjęła załącznik, przyjęła wszystkie postanowienia w nim zawarte, chyba że w chwili przyjmowania załącznika lub w okresie późniejszym notyfikuje ona depozytariuszowi postanowienia, wobec których zgłasza zastrzeżenia, jeśli taka możliwość przewidziana jest w załączniku, którego to dotyczy, komunikując różnice istniejące między postanowieniami swojego ustawodawstwa krajowego a postanowieniami, o które chodzi.

2. Każda Umawiająca się Strona przynajmniej raz na pięć lat dokonuje przeglądu postanowień, co do których zgłosiła zastrzeżenia, porównuje je z postanowieniami swojego ustawodawstwa krajowego i notyfikuje depozytariuszowi rezultaty tego przeglądu.

3. Każda Umawiająca się Strona, która zgłosiła zastrzeżenia, może je w każdej chwili wycofać w całości lub częściowo drogą notyfikacji skierowanej do depozytariusza, podając przy tym datę, z którą takie wycofanie zaczyna obowiązywać.

Rozszerzenie terytorialne

Artykuł 30

1. Każda Umawiająca się Strona w czasie gdy podpisuje konwencję bez zastrzeżenia ratyfikacji, składa dokument ratyfikacyjny lub przystąpienia bądź też w terminie późniejszym - może oświadczyć w drodze notyfikacji skierowanej do depozytariusza, że niniejsza konwencja obejmuje wszystkie lub niektóre z terytoriów, za których stosunki międzynarodowe jest odpowiedzialna. Taka notyfikacja zacznie obowiązywać po upływie trzech miesięcy od daty jej otrzymania przez depozytariusza. Jednakże niniejsza konwencja nie będzie miała zastosowania do wymienionych w notyfikacji terytoriów przed jej wejściem w życie w stosunku do Umawiającej się Strony, której to dotyczy.

2. Każda Umawiająca się Strona, która dokonała notyfikacji zgodnie z postanowieniami ustępu 1 niniejszego artykułu, rozszerzając niniejszą konwencję na niektóre z terytoriów, za którego stosunki międzynarodowe jest odpowiedzialna, może notyfikować depozytariuszowi, zgodnie z procedurą zawartą w artykule 31 niniejszej konwencji, że na terytorium, o którym mowa, konwencja przestaje obowiązywać.

Wypowiedzenie

Artykuł 31

1. Niniejsza konwencja jest zawarta na czas nie określony, ale każda Umawiająca się Strona może ją wypowiedzieć w każdej chwili po dacie jej wejścia w życie, zgodnie z artykułem 26 niniejszej konwencji.

2. Wypowiedzenie będzie notyfikowane w formie pisemnego dokumentu złożonego depozytariuszowi.

3. Wypowiedzenie zacznie obowiązywać po upływie sześciu miesięcy od otrzymania dokumentu wypowiedzenia przez depozytariusza.

4. Postanowienia ustępów 2 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również w odniesieniu do załączników do niniejszej konwencji, co daje prawo każdej Umawiającej się Stronie do wycofania przyjęcia przez nią jednego lub większej liczby załączników w każdej chwili po dacie wejścia ich w życie, zgodnie z artykułem 26 niniejszej konwencji. Uważa się, że każda Umawiająca się Strona, która wycofuje przyjęcie przez nią wszystkich załączników, wypowiedziała niniejszą konwencję. Ponadto uważa się, że każda Umawiająca się Strona, która wycofuje przyjęcie załącznika A, wypowiedziała konwencję, nawet wtedy, gdy przyjmuje w dalszym ciągu inne załączniki.

Procedura wprowadzania poprawek

Artykuł 32

1. Komitet Administracyjny, zbierający się zgodnie z artykułem 22 niniejszej konwencji, może zalecić wprowadzenie poprawek do niniejszej konwencji i jej załączników.
2. Tekst każdej poprawki tak zaleconej depozytariusz podaje do wiadomości wszystkim Umawiającym się Stronom niniejszej konwencji, innym sygnatariuszom i tym Członkom Rady, którzy nie są Umawiającymi się Stronami niniejszej konwencji.
3. Każda zalecona poprawka, która została podana do wiadomości zgodnie z postanowieniami poprzedniego ustępu, wejdzie w życie w stosunku do wszystkich Umawiających się Stron po upływie sześciu miesięcy od zakończenia okresu dwunastu miesięcy od daty podania do wiadomości zaleconej poprawki, jeśli żaden sprzeciw do zaleconej poprawki nie został notyfikowany depozytariuszowi w tym okresie przez Umawiającą się Stronę.
4. Jeżeli sprzeciw do zaleconej poprawki został notyfikowany depozytariuszowi przez Umawiającą się Stronę przed upływem okresu dwunastu miesięcy, o którym mowa w ustępie 3 niniejszego artykułu, taka poprawka jest uznana za nie przyjętą i nie ma żadnej mocy obowiązującej.
5. Przy zgłaszaniu sprzeciwu każdy załącznik traktowany jest jak odrębna konwencja.

Przyjęcie poprawek

Artykuł 33

1. Uważa się, że każda Umawiająca się Strona, która ratyfikuje niniejszą konwencję lub do niej przystępuje, przyjmuje tym samym wszelkie poprawki do niej, które mają moc obowiązującą w dniu złożenia jej dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.
2. Uważa się, że każda Umawiająca się Strona, która przyjmuje załącznik, przyjmuje tym samym poprawki do tego załącznika mające moc obowiązującą w dniu, w którym notyfikuje depozytariuszowi przyjęcie, chyba że zgłosi ona zastrzeżenie zgodnie z postanowieniami artykułu 29 niniejszej konwencji.

Rejestracja i teksty autentyczne

Artykuł 34

Zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych niniejsza konwencja zostanie zarejestrowana w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych na wniosek depozytariusza.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy, będąc do tego należycie upoważnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Stambule dnia dwudziestego szóstego czerwca tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego roku w jednym egzemplarzu, w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne. Depozytariusz zobowiązany jest do sporządzenia i rozprowadzenia uwiarygodnionych tłumaczeń niniejszej konwencji w językach arabskim, chińskim, hiszpańskim i rosyjskim.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK A

ZAŁĄCZNIK DOTYCZĄCY DOKUMENTÓW ODPRAWY CZASOWEJ (KARNETY ATA I KARNETY CPD)

Rozdział I

Definicje

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszego załącznika określenie:

- (a) "dokumenty odprawy czasowej" oznacza międzynarodowy dokument celny uznany jako zgłoszenie celne, który pozwala zidentyfikować towary (włącznie ze środkami transportu) i zawiera gwarancją ważną w skali międzynarodowej, w celu pokrycia należności przywozowych i podatków;
- (b) "karnet ATA" oznacza dokumenty odprawy czasowej stosowane przy odprawie czasowej towarów, z wyłączeniem środków transportu;
- (c) "karnet CPD" oznacza dokumenty odprawy czasowej stosowane przy odprawie czasowej środków transportu;
- (d) "system gwarancji" oznacza system gwarancji, zarządzany przez międzynarodową organizację, do którego przyłączone są zrzeczenia gwarantujące;
- (e) "międzynarodowa organizacja" oznacza organizację, do której przyłączone są krajowe zrzeczenia upoważnione do gwarantowania i wydawania dokumentów odprawy czasowej;
- (f) "zrzeszenie gwarantujące" oznacza zrzeszenie zatwierdzone przez władze celne Umawiającej się Strony do gwarantowania kwot, o których mowa w artykule 8 niniejszego załącznika, na terytorium tej Umawiającej się Strony i przyłączone do systemu gwarancji;
- (g) "zrzeszenie wydające" oznacza zrzeszenie uznane przez władze celne do wydawania dokumentów odprawy czasowej i bezpośrednio lub pośrednio przyłączone do systemu gwarancji;
- (h) "odpowiednie zrzeszenie wydające" oznacza zrzeszenie wydające założone na terytorium innej Umawiającej się Strony i przyłączone do tego samego systemu gwarancji;
- (i) "tranzyt celny" oznacza procedurę celną, zgodnie z którą towary są przewożone pod kontrolą celną z jednego do drugiego urzędu celnego.

Rozdział II

Zakres stosowania

Artykuł 2

1. Zgodnie z artykułem 5 niniejszej konwencji każda Umawiająca się Strona uznaje, w miejsce swoich krajowych dokumentów celnych oraz jako stosowne zabezpieczenie kwot, o których mowa w artykule 8 niniejszego załącznika, dokumenty odprawy czasowej ważne na jej terytorium oraz wydane i stosowane

zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym załączniku dla towarów (włącznie ze środkami transportu) przywożonych czasowo zgodnie z innymi załącznikami do niniejszej konwencji, które zostały przez nią przyjęte.

2. Każda Umawiająca się Strona może również uznać dokumenty odprawy czasowej, wydane i stosowane w takich samych warunkach dla operacji odprawy czasowej zgodnie z jej prawem i przepisami krajowymi.

3. Każda Umawiająca się Strona może uznać dokumenty odprawy czasowej, wydane i stosowane w takich samych warunkach dla tranzytu celnego.

4. Towary (włącznie ze środkami transportu) przeznaczone do poddania ich obróbce lub dokonania naprawy nie będą przywożone na podstawie dokumentów odprawy czasowej.

Artykuł 3

1. Dokumenty odprawy czasowej są zgodne z wzorami przedstawionymi w dodatkach do niniejszego załącznika: w dodatku I dla karnetów ATA i dodatku II dla karnetów CPD.

2. Dodatki do niniejszego załącznika stanowią integralną część załącznika.

Rozdział III

Gwarancja i wydawanie dokumentów odprawy czasowej

Artykuł 4

1. Każda Umawiająca się Strona może upoważnić zrzeczenia gwarantujące do działania w charakterze gwarantów i do wydawania dokumentów odprawy czasowej, zarówno bezpośrednio, jak i za pośrednictwem odpowiednich zrzeczeń wydających, z zastrzeżeniem takich warunków i gwarancji, jakie ona określi.

2. Zrzeszenie gwarantujące nie będzie uznane przez jakąkolwiek Umawiającą się Stronę, jeśli jego gwarancja nie pokrywa zobowiązań przyjętych wobec tej Umawiającej się Strony w związku z operacjami na podstawie dokumentów odprawy czasowej, wydanych przez odpowiednie zrzeczenia wydające.

Artykuł 5

1. Zrzeszenia wydające nie będą wystawiały dokumentów odprawy czasowej, których okres ważności będzie przekraczał jeden rok licząc od daty wydania.

2. Wszelkie informacje umieszczone przez zrzeczenia wydające na dokumentach odprawy czasowej mogą być zmienione tylko za zgodą zrzeczenia wydającego lub gwarantującego. Żadne zmiany nie mogą być wprowadzone na tych dokumentach po ich uznaniu przez władze celne obszaru odprawy czasowej, chyba że władze te zgodzą się na to.

3. Po wydaniu karnetu ATA żadna dodatkowa pozycja nie będzie dodana do listy towarów wymienionych na odwrocie okładki karnetu ani na żadnych załączonych do niej kartkach dodatkowych (Lista ogólna).

Artykuł 6

Na dokumentach odprawy czasowej występują następujące dane:

- nazwa zrzeczenia wydającego;
- nazwa międzynarodowego systemu gwarancji;
- kraje lub obszary celne, na których dokumenty odprawy czasowej są ważne; oraz
- nazwy zrzeczeń gwarantujących wymienionych krajów lub obszarów celnych.

Artykuł 7

Termin wyznaczony dla powrotnego wywozu towarów (włącznie ze środkami transportu) przywożonych na podstawie dokumentów odprawy czasowej nie będzie w żadnym przypadku przekraczał terminu ważności tych dokumentów.

Rozdział IV Gwarancja

Artykuł 8

1. Każde zrzeczenie gwarantujące zobowiązuje się do zapłaty władzom celnym Umawiającej się Strony, na której terytorium jest ustanowione, kwoty należności przywozowych i podatków oraz wszelkich innych kwot, z wyjątkiem tych, o których mowa w artykule 4 ustęp 4 niniejszej konwencji, należnych w przypadku nieprzebrzegania warunków odprawy czasowej lub tranzytu celnego odnośnie do towarów (włącznie ze środkami transportu) wprowadzonych na to terytorium na podstawie dokumentów odprawy czasowej wydanych przez odpowiednie zrzeczenie wydające. Jest ono zobowiązane, łącznie i solidarnie z osobami, od których wymienione powyżej kwoty są należne, do zapłaty takich kwot.

2. Karnet ATA

Zobowiązanie zrzeczenia gwarantującego nie przekroczy kwoty należności przywozowych i podatków o więcej niż dziesięć procent.

Karnet CPD

Nie wymaga się od zrzeczenia gwarantującego zapłaty kwoty większej niż całkowita kwota należności przywozowych i podatków, łącznie z odsetkami, jeżeli mają zastosowanie.

3. Po dokonaniu przez władze celne obszaru odprawy czasowej zwolnienia dokumentów odprawy czasowej odnośnie do określonych towarów (łącznie ze środkami transportu) bez zastrzeżeń, władze te nie mogą już żądać od zrzeczenia gwarantującego zapłaty kwot, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, odnośnie do tych towarów (włącznie ze środkami transportu). Roszczenie może jednak jeszcze być wysunięte w stosunku do zrzeczenia gwarantującego, jeżeli zostanie następnie ustalone, że zwolnienie dokumentów zostało dokonane w sposób nieprawidłowy lub w wyniku oszustwa bądź też zostały naruszone warunki odprawy czasowej lub tranzytu celnego.

4. Karnet ATA

Władze celne nie będą w żadnym przypadku wymagały od zrzeczenia gwarantującego zapłaty kwot, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, jeżeli roszczenie nie zostało wysunięte w stosunku do zrzeczenia gwarantującego w ciągu roku od daty wygaśnięcia ważności karnetu ATA

Karnet CPD

Władze celne nie będą w żadnym przypadku wymagały od zrzeczenia gwarantującego zapłaty kwot, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, jeżeli notyfikacja o niezwolnieniu karnetu CPD nie została złożona zrzeczeniu gwarantującemu w ciągu roku od daty wygaśnięcia ważności karnetu. Ponadto władze celne dostarczają zrzeczeniu gwarantującemu szczegółów odnośnie do naliczenia należności przywozowych i należnych podatków w ciągu jednego roku od notyfikacji o niezwolnieniu. Odpowiedzialność zrzeczenia gwarantującego za te kwoty wygasa, jeżeli takie informacje nie są dostarczone w ciągu jednego roku.

Rozdział V

Uregulowanie zobowiązań z dokumentów odprawy czasowej

Artykuł 9

1. Karnet ATA

(a) Zrzeczenie gwarantujące ma sześć miesięcy czasu, licząc od daty, w której władze celne zgłoszą roszczenie zapłaty kwot, o których mowa w artykule 8 ustęp 1 niniejszego załącznika, na dostarczenie dowodu powrotnego wywozu, zgodnie z warunkami przewidzianymi w niniejszym załączniku, lub na każde inne należyte zwolnienie karnetu ATA.

(b) Jeżeli dowód taki nie zostanie dostarczony w dopuszczalnym czasie, zrzeczenie gwarantujące złożony natychmiast te kwoty do depozytu lub zapłaci je tymczasowo. Depozyt ten lub zapłata zostaną uznane za ostateczne po upływie trzech miesięcy od daty złożenia depozytu lub dokonania zapłaty. W czasie tego ostatniego okresu zrzeczenie gwarantujące może jeszcze dostarczyć dowód, o którym mowa w punkcie (a) niniejszego ustępu, w celu odzyskania zdeponowanych lub zapłaconych kwot.

(c) W przypadku Umawiających się Stron, których prawo i przepisy nie przewidują depozytu lub tymczasowej zapłaty należności przywózowych i podatków, płatności dokonane zgodnie z postanowieniami punktu (b) niniejszego ustępu uważa się za ostateczne, ale zapłacone kwoty będą zwrócone, jeżeli dowód, o którym mowa w punkcie (a) niniejszego ustępu, zostanie dostarczony w ciągu trzech miesięcy od daty dokonania zapłaty.

2. Karnet CPD

(a) Zrzeczenie gwarantujące ma jeden rok czasu, licząc od daty zawiadomienia o niezwolnieniu karnetów CPD, na dostarczenie dowodu powrotnego wywozu, zgodnie z warunkami przewidzianymi w niniejszym załączniku, lub na każde inne należyte zwolnienie karnetu CPD. Jednakże okres ten może rozpocząć się tylko z dniem wygaśnięcia ważności karnetu CPD. Jeżeli władze celne zakwestionują ważność dostarczonego dowodu, to muszą one poinformować o tym zrzeczenie gwarantujące w okresie nie przekraczającym jednego roku.

(b) Jeżeli taki dowód nie zostanie dostarczony w dopuszczalnym czasie, zrzeczenie gwarantujące złożony do depozytu lub zapłaci tymczasowo, w ciągu maksymalnego terminu trzech miesięcy, należności przywózowe i należne podatki. Depozyt ten lub zapłata zostaną uznane za ostateczne po upływie jednego roku od daty złożenia depozytu lub dokonania zapłaty. W czasie tego ostatniego okresu zrzeczenie gwarantujące może jeszcze dostarczyć dowód, o którym mowa w punkcie (a) niniejszego ustępu, w celu odzyskania zdeponowanych lub zapłaconych kwot.

(c) W przypadku Umawiających się Stron, których prawo i przepisy nie przewidują depozytu lub tymczasowej zapłaty należności przywózowych i podatków, płatności dokonane zgodnie z postanowieniami punktu (b) niniejszego ustępu uważa się za ostateczne, ale zapłacone kwoty będą zwrócone, jeżeli dowód, o którym mowa w punkcie (a) niniejszego ustępu, zostanie dostarczony w ciągu roku od daty dokonania zapłaty.

Artykuł 10

1. Dowodem powrotnego wywozu towarów (włącznie ze środkami transportu) przywiezionych na podstawie dokumentów odprawy czasowej jest dostarczenie odcinka powrotnego wywozu wypełnionego i podstemplowanego przez władze celne obszaru odprawy czasowej.

2. Jeżeli powrotny wywóz nie został poświadczony zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, władze celne obszaru odprawy czasowej mogą uznać za dowód powrotnego wywozu nawet po wygaśnięciu okresu ważności dokumentów:

(a) szczegółowe dane o przywozie lub powrotnym przywozie, zamieszczone w dokumentach odprawy czasowej przez władze celne innej Umawiającej się Strony, lub zaświadczenie wydane przez te władze w oparciu o szczegółowe dane zamieszczone na odcinku wydartym z dokumentów dotyczących przywozu lub powrotnego przywozu na ich obszar, zakładając, że szczegółowe dane dotyczą przywozu lub powrotnego przywozu, co może być udowodnione, że miało to miejsce po powrotnym wywozie, który to fakt ma być ustalony;

(b) każdy inny dowód poparty dokumentem, stwierdzający, że towary (włącznie ze środkami transportu) znajdują się poza tym obszarem.

3. W każdym przypadku, w którym władze celne Umawiającej się Strony odstępują od wymogu powrotnego

wywozu określonych towarów (włącznie ze środkami transportu) dopuszczonych na ich obszar na podstawie dokumentów odprawy czasowej, zrzeczenie gwarantujące będzie zwolnione ze swoich zobowiązań tylko wtedy, gdy władze te poświadczą na dokumentach, że stan dotyczący tych towarów (włącznie ze środkami transportu) został uregulowany.

Artykuł 11

W przypadkach, o których mowa w artykule 10 ustęp 2 niniejszego załącznika, władze celne mają prawo do pobierania opłaty związanej z uregulowaniem zobowiązań z dokumentów odprawy czasowej.

Rozdział VI
Postanowienia różne**Artykuł 12**

Poświadczenia dokonywane przez organy celne na dokumentach odprawy czasowej, stosowanych zgodnie z warunkami przewidzianymi w niniejszym załączniku, nie podlegają opłatom za obsługę celną dokonywaną w urzędach celnych podczas normalnych godzin urzędowania.

Artykuł 13

W przypadku zniszczenia, zgubienia lub kradzieży dokumentów odprawy czasowej, podczas gdy towary (włącznie ze środkami transportu) objęte nimi znajdują się na terytorium jednej z Umawiających się Stron, władze celne tej Umawiającej się Strony uznają, na wniosek zrzeczenia wydającego i z zastrzeżeniem takich warunków, jakie mogą być przez te władze nałożone, dokumenty zastępcze, których ważność wygasa w tym samym terminie, co ważność zastąpionych dokumentów.

Artykuł 14

1. Jeżeli przewiduje się, że operacja odprawy czasowej przekroczy okres ważności dokumentów odprawy czasowej z powodu niemożliwości powrotnego wywiezienia towarów (włącznie ze środkami transportu) przez posiadacza w ciągu tego okresu, zrzeczenie, które wydało dokumenty, może wydać dokumenty zastępcze. Takie dokumenty będą przedłożone władzom celnym zainteresowanych Umawiających się Stron do kontroli. Przy uznawaniu dokumentów zastępczych zainteresowane władze celne zwalniają zastąpione dokumenty.
2. Ważność karnetów CPD może zostać przedłużona tylko raz na okres nie dłuższy niż jeden rok. Po upływie tego okresu musi zostać wydany i uznany przez władze celne nowy karnet zastępujący poprzedni.

Artykuł 15

W przypadku gdy ma zastosowanie artykuł 7 ustęp 3 niniejszej konwencji, władze celne zawiadomią, w miarę możliwości, zrzeczenie gwarantujące o dokonaniu przez nie lub w ich imieniu zajęcia towarów (włącznie ze środkami transportu) dopuszczonych na podstawie dokumentów odprawy czasowej i gwarantowanych przez to zrzeczenie oraz poinformują o środkach, jakie zamierzają podjąć.

Artykuł 16

W przypadku oszustwa, wykroczenia lub nadużycia Umawiające się Strony mogą, niezależnie od postanowień niniejszego załącznika, wszcząć postępowanie przeciwko osobom posługującym się dokumentami odprawy czasowej w celu ściągnięcia należności przywozowych i podatków oraz innych kwot należnych, jak również w celu nałożenia na te osoby wszelkich kar przewidzianych za takie czyny. W takich przypadkach zrzeczenia udzielą pomocy władzom celnym.

Artykuł 17

Dokumenty odprawy czasowej lub części tych dokumentów, wydane lub przeznaczone do wydania na obszarze, do którego są przywożone, które są przesyłane do zrzeczenia wydającego przez zrzeczenie gwarantujące, międzynarodową organizację lub przez władze celne Umawiającej się Strony, korzystają ze

zwolnienia od należności przywozowych i podatków oraz nie podlegają żadnym zakazom ani ograniczeniom. Analogiczne ułatwienia stosowane są przy wywozie.

Artykuł 18

1. Każda Umawiająca się Strona ma prawo wnieść zastrzeżenie, zgodnie z artykułem 29 niniejszej konwencji, odnośnie do uznawania karnetów ATA dla obrotu pocztowego.
2. Żadne inne zastrzeżenie do niniejszego załącznika nie jest dozwolone.

Artykuł 19

1. Z chwilą wejścia w życie niniejszy załącznik, zgodnie z artykułem 27 niniejszej konwencji, uchyla i zastępuje Konwencję celną w sprawie karnetu ATA dla odprawy warunkowej towarów, sporządzoną w Brukseli dnia 6 grudnia 1961 r. (Konwencję ATA), w stosunkach między Umawiającymi się Stronami, które przyjęły niniejszy załącznik i są Umawiającymi się Stronami tej konwencji.
2. Niezależnie od postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, karnety ATA, które zostały wydane zgodnie z warunkami Konwencji ATA przed wejściem w życie niniejszego załącznika, będą uznawane do zakończenia operacji, dla których zostały wydane.

Dodatek I do załącznika A

WZÓR KARNETU ATA (pominięty)

Karnet ATA jest drukowany w języku angielskim lub francuskim i - w razie potrzeby - w innym języku.

Wymiary karnetu ATA są 396 x 210 mm, a wymiary odcinków 297 x 210 mm.

OBJAŚNIENIA DOTYCZĄCE POSŁUGIWANIA SIĘ KARNETEM ATA

1. Wszelkie towary objęte karnetem wpisuje się do kolumn od 1 do 6 listy ogólnej. Jeżeli przestrzeń przewidziana dla listy ogólnej na odwrocie pierwszej strony okładki jest niewystarczająca, stosuje się arkusze dodatkowe zgodne z wzorem urzędowym.
2. W celu zamknięcia listy ogólnej sumy kolumn 3 i 5 wpisuje się u dołu listy cyframi i słownie. Jeżeli lista ogólna składa się z kilku stron, liczbę użytych arkuszy dodatkowych stwierdza się cyframi i słownie u dołu listy na odwrocie pierwszej strony okładki. W odniesieniu do list na odcinkach postępuje się w ten sam sposób.
3. Każdej pozycji nadaje się odrębny numer, który umieszcza się w kolumnie 1. Towary obejmujące kilka części odrębnych (włącznie z częściami zamiennymi i akcesoriami) mogą otrzymać jeden numer. W takim przypadku rodzaj, wartość i - w razie potrzeby - wagę każdej pojedynczej części zamieszcza się w kolumnie 2, a tylko całkowity ciężar i wartość powinny figurować w kolumnach 4 i 5.
4. Przy sporządzaniu list na odcinkach stosuje się te same numery co na liście ogólnej.
5. Dla ułatwienia kontroli celnej zaleca się, by towary (wliczając w to odrębne części) były wyraźnie oznakowane odpowiednimi numerami.
6. Towary tej samej kategorii można grupować pod warunkiem, że każda pozycja w ten sposób zgrupowana otrzyma odrębny numer. Jeżeli towary zgrupowane nie są jednakowej wartości lub wagi, ich odnośne wartości i - w razie potrzeby - wagę podaje się w kolumnie 2.

7. Jeżeli towary są przeznaczone na wystawę, zaleca się importerowi, w jego własnym interesie, by wpisał pod pozycją C konkretnego odcinka przywozu nazwę i adres wystawcy oraz organizatora wystawy.
8. Karnet wypełnia się czytelnie i w sposób trwały.
9. Wszelkie towary objęte karnetem powinny być sprawdzone i zarejestrowane w kraju/obszarze celnym wywozu oraz okazane - wraz z karnetem - władzom celnym, z wyjątkiem przypadków, gdy przepisy danego kraju/obszaru celnego nie przewidują takiego sprawdzenia.
10. Jeżeli karnet został wypełniony w języku innym niż język kraju/obszaru celnego przywozu, władze celne mogą żądać dokonania przekładu.
11. Karnety, których ważność wygasła, jak również karnety, których posiadacz nie zamierza użyć ponownie, zwracane są przez niego zrzeczeniu wydającemu.
12. Wszędzie używa się cyfr arabskich.
13. Zgodnie z zaleceniami ISO Standard 8601, daty muszą być wpisywane w następującym porządku: rok / miesiąc / dzień.
14. W przypadku użycia niebieskich kart tranzytowych wymagane jest, aby posiadacz przedłożył karnet w urzędzie celnym dokonującym odprawy w tranzycie, a następnie, w czasie określonym dla tranzytu, w urzędzie wyznaczonym jako "urząd celny przeznaczenia". Urzędy celne zobowiązane są ostemplować i podpisać odcinki oraz grzbiety odcinków tranzytowych na każdym przejściu granicznym.

Dodatek II do załącznika A

WZÓR KARNETU CPD (pominięty)

Karnet CPD jest drukowany w języku angielskim i francuskim

Wymiary karnetu CPD są 21 x 29,7 cm

Zrzeszenie wydające umieszcza swoją nazwę na każdym odcinku i dołącza inicjały międzynarodowego systemu gwarancji, do którego należy

ZAŁĄCZNIK B.1.

ZAŁĄCZNIK DOTYCZĄCY TOWARÓW PRZEZNACZONYCH DO WYSTAWIANIA ALBO WYKORZYSTANIA NA WYSTAWACH, TARGACH, KONGRESACH LUB PODOBNYCH IMPREZACH

Rozdział I Definicja

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszego załącznika określenia " impreza " oznacza:

1. wystawę, targi lub podobny pokaz, czy też ekspozycję z dziedziny handlu, przemysłu, rolnictwa lub rzemiosła;
2. wystawę lub zgromadzenie organizowane głównie w celu charytatywnym;
3. wystawę lub zgromadzenie organizowane głównie w celu popierania każdej gałęzi nauki, sztuki,

rzemiosła, sportu albo działalności naukowej, oświatowej lub kulturalnej, popierania wiedzy religijnej lub kulturowej, popierania turystyki, czy też popierania przyjaźni między narodami;

4. zgromadzenie przedstawicieli każdej organizacji międzynarodowej lub międzynarodowego ugrupowania organizacji; lub

5. reprezentacyjne zgromadzenie o charakterze oficjalnym lub dla uczczenia pamięci, z wyjątkiem wystaw organizowanych dla celów prywatnych w magazynach lub pomieszczeniach firm z zamiarem sprzedaży towarów zagranicznych.

Rozdział II Zakres stosowania

Artykuł 2

1. Następującym towarom udziela się odprawy czasowej zgodnie z artykułem 2 niniejszej konwencji:

(a) towarom przeznaczonym do wystawiania lub zademonstrowania na imprezie, łącznie z materiałami, o których mowa w załącznikach do Umowy dotyczącej przywozu przedmiotów o charakterze wychowawczym, naukowym lub kulturalnym, UNESCO, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 22 listopada 1950 r., oraz do protokołu do tej umowy, sporządzonego w Nairobi dnia 26 listopada 1976 r.;

(b) towarom przeznaczonym do wykorzystania w związku z wystawieniem produktów zagranicznych na imprezie, łącznie z:

(i) towarami niezbędnymi do celów zademonstrowania zagranicznego urządzenia lub aparatury, która ma być wystawiona,

(ii) materiałami do budowy i dekoracji tymczasowych stoisk wystawców zagranicznych, łącznie z wyposażeniem elektrycznym,

(iii) materiałami reklamowymi i pokazowymi, które są wyraźnie materiałami reklamowymi dla wystawionych towarów zagranicznych, na przykład: nagrania dźwięku i obrazu, filmy i przezrocza, jak również aparatura do wykorzystania wraz z nimi;

(c) wyposażeniu, łącznie z wyposażeniem do tłumaczenia, aparaturze nagrywającej dźwięk i obraz, filmom o charakterze wychowawczym, naukowym lub kulturalnym, przeznaczonym do wykorzystania na międzynarodowych zgromadzeniach, konferencjach lub kongresach.

2. Aby ułatwienia, o których mowa w niniejszym załączniku, miały zastosowanie:

(a) liczba lub ilość każdego towaru musi być uzasadniona, mając na względzie cel przywozu;

(b) władze celne obszaru odprawy czasowej muszą być przekonane, że warunki niniejszej konwencji zostaną wypełnione.

Rozdział III Postanowienia różne

Artykuł 3

Z wyjątkiem gdy ustawodawstwo krajowe obszaru odprawy czasowe na to pozwala, towary, którym przyznano odprawę czasową, podczas gdy obejmują je ułatwienia przyznane zgodnie z niniejszą konwencją, nie będą:

(a) wypożyczane albo wykorzystywane w żaden sposób w celu wynajęcia lub uzyskania wynagrodzenia; lub

(b) zabrane z miejsca imprezy.

Artykuł 4

1. Okres dla powrotnego wywozu towarów przywiezionych do wystawienia albo wykorzystania na wystawach, targach, zgromadzeniach lub podobnych imprezach wynosi przynajmniej sześć miesięcy od daty odprawy czasowej.

2. Niezależnie od postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu, władze celne zezwolą takim towarom, które mają być wystawione lub wykorzystane na następnej imprezie, na pozostanie na obszarze odprawy czasowej, z zastrzeżeniem zastosowania się do takich warunków, jakie mogą być wymagane przez prawo i przepisy tego obszaru, oraz na powrotny wywóz towarów w ciągu jednego roku od daty odprawy czasowej.

Artykuł 5

1. Stosownie do warunków artykułu 13 niniejszej konwencji odprawa ostateczna w przywozie będzie przyznana ze zwolnieniem od należności przywozowych i podatków oraz bez stosowania zakazów lub ograniczeń następującym towarom:

(a) małym próbkom, charakterystycznym dla towarów wystawionych na imprezie, łącznie z podobnymi próbkami żywności i napojów przywiezionymi w postaci takich próbek lub wytworzonymi z materiałów masowych przywiezionych na imprezę, pod warunkiem:

(i) że są one dostarczone z zagranicy bezpłatnie i są wykorzystane do bezpłatnego rozdania zwiedzającej publiczności na imprezie, do indywidualnego wykorzystania lub spożycia przez osoby, którym zostały one rozdane,

(ii) że są one możliwe do zidentyfikowania jako próbki reklamowe i mają małą wartość jednostkową,

(iii) że nie nadają się do celów handlowych i są, w stosownych przypadkach, pakowane w znacznie mniejszych ilościach niż najmniejsze opakowanie do sprzedaży detalicznej,

(iv) że próbki żywności i napojów, które nie są rozdawane w opakowaniach, jak przewidziano w podpunkcie (iii) powyżej, są spożyte na imprezie oraz

(v) że ogólna wartość i ilość próbek jest w opinii władz celnych obszaru odprawy czasowej uzasadniona, mając na uwadze charakter imprezy, liczbę osób zwiedzających oraz rozmiar udziału wystawcy w imprezie;

(b) towarom przywiezionym wyłącznie w celu zademonstrowania albo zademonstrowania działania zagranicznej maszyny lub aparatury wystawionej na imprezie, zużytym czy też zniszczonym w trakcie takiej demonstracji, pod warunkiem że ogólna wartość i ilość takich towarów jest w opinii władz celnych obszaru odprawy czasowej uzasadniona, mając na uwadze charakter imprezy, liczbę osób zwiedzających oraz rozmiar udziału wystawcy w imprezie;

(c) wyrobom o małej wartości, wykorzystanym do budowy, wyposażenia lub dekoracji tymczasowych stoisk zagranicznych wystawców biorących udział w imprezie, takim jak farba, lakier i tapeta;

(d) drukom, katalogom, ogłoszeniom handlowym, cennikom, afiszom reklamowym, kalendarzom ilustrowanym lub nie ilustrowanym, fotografiom nie oprawionym, które są wyraźnie materiałami reklamowymi dla wystawionych na imprezie towarów zagranicznych, pod warunkiem:

(i) że są one dostarczone z zagranicy bezpłatnie i są wykorzystane wyłącznie do bezpłatnego rozdania zwiedzającej publiczności na imprezie oraz

(ii) że ogólna wartość i ilość takich towarów jest w opinii władz celnych obszaru odprawy czasowej

uzasadniona, mając na uwadze charakter imprezy, liczbę osób zwiedzających oraz rozmiar udziału wystawcy w imprezie;

(e) kartotekom, aktom, formularzom i innym dokumentom, które są przywiezione do wykorzystania jako takie na albo w związku z międzynarodowymi zgromadzeniami, konferencjami lub kongresami.

2. Postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu nie stosuje się do napojów alkoholowych, wyrobów tytoniowych oraz paliw.

Artykuł 6

1. Rewizja celna oraz odprawa w przywozie i powrotnym wywozie towarów, które mają być lub zostały wystawione lub wykorzystane na imprezie, będzie przeprowadzana, gdy jest to możliwe i stosowne, w miejscu tej imprezy.

2. Każda Umawiająca się Strona, gdy uzna to za stosowne ze względu na znaczenie i rozmiary imprezy, postara się ustanowić na rozsądny okres urząd celny, usytuowany w pomieszczeniach imprezy odbywającej się na jej terytorium.

Artykuł 7

Wyroby uzyskane podczas imprezy ubocznie z towarów przywiezionych czasowo, będące wynikiem zademonstrowania wystawianego urządzenia lub aparatury, podlegają postanowieniom niniejszej konwencji.

Artykuł 8

Każda Umawiająca się Strona ma prawo wnieść zastrzeżenie, zgodnie z artykułem 29 niniejszej konwencji, odnośnie do postanowień artykułu 5 ustęp 1 punkt (a) niniejszego załącznika.

Artykuł 9

Z chwilą wejścia w życie niniejszy załącznik, zgodnie z artykułem 27 niniejszej konwencji, uchyla i zastępuje Konwencję celną dotyczącą ułatwień przy przywozie towarów przeznaczonych do wystawiania albo wykorzystania na wystawach, targach, kongresach lub podobnych imprezach, sporządzoną w Brukseli dnia 8 czerwca 1961 r., w stosunkach między Umawiającymi się Stronami, które przyjęły niniejszy załącznik i są Umawiającymi się Stronami tej konwencji.

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją i załącznikami, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- zostały one uznane za słuszne w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych,
- Rzeczpospolita Polska zdecydowała się przystąpić do wyżej wspomnianej konwencji i załączników,
- postanowienia konwencji i załączników będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 27 lipca 1995 r.

* Konwencja uzupełniona przez Załączniki:

* B.2 dotyczący wyposażenia zawodowego,

* B.3 dotyczący kontenerów, palet, opakowań, próbek i innych towarów przywożonych w związku z operacją handlową,

- * B.4 dotyczący towarów przywożonych w związku z operacją produkcyjną,
- * B.5 dotyczący towarów przywożonych w celach oświatowych, naukowych lub kulturalnych,
- * B.6 dotyczący przedmiotów osobistego użytku podróżnych oraz towarów przywożonych w celach sportowych,
- * B.7 dotyczący materiałów reklamujących turystykę,
- * B.8 dotyczący towarów przywożonych w ruchu przygranicznym,
- * B.9 dotyczący towarów przywożonych w celach humanitarnych,
- * C dotyczący środków transportu,
- * D dotyczący zwierząt,
- * E dotyczący towarów przywożonych z częściowym zwolnieniem od należności przywozowych i podatków, (Dz.U.02.198.1668) z dniem 16 czerwca 2001 r.